

Govern de les Illes Balears

Conselleria d'Hisenda
i Administracions Públiques
Junta Consultiva
de Contractació Administrativa

Exp. Junta Consultiva: RES 20/2015

Resolució de la sol·licitud de suspensió

Exp. d'origen: contracte de concessió d'obres públiques per a la construcció, conservació i explotació del nou complex assistencial de Can Misses i un centre de salut que hi està vinculat

SSCC CA 151/09

Servei de Salut de les Illes Balears

Recurrent: Gran Hospital Can Misses, SA

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de 31 d'agost de 2015 pel qual es denega la suspensió de l'execució de la Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears per la qual s'imposa una penalitat a Gran Hospital Can Misses, SA, per desobeir les ordres de l'Administració en relació amb la col·locació de cartells a l'aparcament de l'Hospital

Fets

1. El 15 de març de 2010, el director general del Servei de Salut de les Illes Balears i els representants de Gran Hospital Can Misses, SA (en endavant, la concessionària), varen signar el contracte de concessió d'obres públiques per a la construcció, conservació i explotació del nou complex assistencial de Can Misses i de dos centres de salut que hi estan vinculats.
2. El 15 d'abril de 2013, el director general del Servei de Salut de les Illes Balears i els representants de la concessionària varen formalitzar una modificació del contracte, en la qual, entre d'altres modificacions, es canvià el nombre de centres de salut vinculats al nou complex assistencial de Can Misses, que passà de dos a un.
3. El 17 de juliol de 2015, el director general del Servei de Salut de les Illes Balears va dictar la Resolució per la qual s'imposa una penalitat a Gran Hospital Can Misses, SA, per desobeir les ordres de l'Administració en relació amb la col·locació de cartells a l'aparcament de l'Hospital.

4. El 7 d'agost de 2015, el director gerent de la concessionària va interposar davant el Servei de Salut de les Illes Balears un recurs especial en matèria de contractació contra aquesta Resolució. El recurs es va rebre a la Junta Consultiva de Contractació Administrativa el 13 d'agost de 2015.

El recurrent demana que s'arxivi l'expedient, atès que, a parer seu, el procediment ha caducat; subsidiàriament, que s'anul·li la Resolució impugnada o que es redueixi l'import de la penalitat que se li ha imposat, i que se'n suspengui l'execució, atès que li podria suposar un perjudici difícil o impossible de reparar i que hi concorren les causes de nul·litat que preveuen les lletres *a* i *f* de l'article 62.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Fonaments de dret

1. L'apartat 1 de l'article 111 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, disposa que:

La interposició de qualsevol recurs, excepte en els casos en què una disposició estableixi el contrari, no suspèn l'execució de l'acte impugnat.

D'acord amb la regla general que estableix aquest article, la Resolució objecte d'impugnació és un acte administratiu immediatament executiu.

L'apartat 2 d'aquest mateix article disposa que:

No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'òrgan competent per resoldre el recurs, amb la ponderació prèvia, raonada suficientment, entre el perjudici que causaria a l'interès públic o a tercers la suspensió i el perjudici que es causa al recurrent com a conseqüència de l'eficàcia immediata de l'acte recorregut, pot suspendre, d'ofici o a sol·licitud del recurrent, l'execució de l'acte impugnat quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que l'execució pugui causar perjudicis de reparació impossible o difícil.
- b) Que la impugnació es fonamenti en alguna de les causes de nul·litat de ple dret que preveu l'article 62.1 d'aquesta Llei.

2. El recurrent manifesta, d'una banda, que l'execució de la Resolució impugnada li podria suposar un perjudici difícil o impossible de reparar, però no argumenta ni acredita quin és aquest possible perjudici, i, de l'altra, que hi concorren les causes de nul·litat que preveuen les lletres *a* i *f* de l'article 62.1 de la Llei 30/1992,

segons les quals són nuls de ple dret els actes que lesionin els drets i les llibertats susceptibles d'empara constitucional i els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic per part dels quals s'adquireixen facultats o drets quan no es tinguin els requisits essencials per adquirir-los.

Pel que fa a l'existència d'un perjudici difícil o impossible de reparar, cal assenyalar que la Resolució objecte del recurs, la suspensió de la qual demana el recurrent, és un acte de contingut merament econòmic, i aquests actes no causen perjudicis que siguin difícils o impossibles de reparar. Així ho ha manifestat el Tribunal Suprem, entre d'altres, en la Sentència de 16 de maig de 2000, en la qual manifesta que:

como ya tiene reiterado esta Sala, el contenido económico del acto administrativo, cuando éste no ostenta un carácter desorbitado, no puede reputarse perjuicio de difícil o imposible reparación, base necesaria e imprescindible para acordar la suspensión, porque la Administración es por su propia naturaleza y normal funcionamiento una entidad responsable y solvente en grado máximo, y por tanto, ante la posible existencia de perjuicios derivados de la ejecución inmediata del acto administrativo que posteriormente fuere anulado en vía jurisdiccional, no puede ofrecer ni ofrece dificultades la adecuada y fácil reparación de los mismos.

El Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears s'ha manifestat en el mateix sentit en les sentències de 10 de gener i de 5 de juny de 2012, entre d'altres.

A més, el Tribunal Suprem, en la Sentència de 31 d'octubre de 1995, va manifestar el següent:

Ciertamente, constituye doctrina reiteradamente mantenida por esta Sala, que si bien el contenido económico del acto administrativo, no debe reputarse perjuicio de difícil reparación -base necesaria para acordar la suspensión- dada la solvencia y responsabilidad de la Administración, para la reparación del daño, si así fuese procedente, ello, desde luego, ha de referirse a contenidos económicos racionalmente moderados en relación con las circunstancias de cada caso, más si [mas sí] debe reputarse procedente la suspensión del acto impugnado si tales daños y perjuicios resultantes de la ejecución del acto impugnado son de muy considerable entidad, de modo que dificulte su posible resarcimiento y suponga un sacrificio económico de relevante y significativa magnitud para el obligado a su ejecución, en directa relación con el grado demandado por el interés público para su ejecución.

Pel que fa a la concurrència d'una causa de nul·litat, el Tribunal Suprem, en la Sentència de 5 de juny de 2000, manifesta el següent:

es sabido, conforme a reiterada Jurisprudencia, de la que puede ser muestra el auto de esta Sala de 2 de octubre de 1998, que “no puede analizarse la cuestión de fondo al resolver una pieza de suspensión salvo que se trate de una nulidad radical o que la apariencia del buen derecho en el recurrente sea palmaria y evidente”, habiéndose precisado por este Tribunal, en orden a la primera, que sólo “en los casos en que tal nulidad apareciese como algo ostensible y evidente podría resultar justificada una suspensión basada en la misma (la nulidad) y una vez acreditada la producción de daños y perjuicios” (Sentencias de 4 de noviembre de 1997 y 5 de marzo de 1998, entre otras), dado que es en el recurso contencioso administrativo y no en la pieza separada de suspensión, donde han de enjuiciarse los motivos de ilegalidad del acto que se aduzcan, de modo que la ilegalidad del acto no puede servir de apoyo a la petición de suspensión de su ejecutividad, salvo, como queda dicho, cuando la nulidad postulada sea manifiesta, ostensible y evidente, sin necesidad de un análisis de fondo, lo que se considera impropio del momento procesal de la suspensión y correspondiente sólo al de la sentencia que haya de dictarse en los autos principales de los que la pieza de suspensión dimana.

Per tant, atès que no s'acredita cap perjudici per al recurrent, que l'import de la penalitat en cap cas no es podria considerar desorbitat en relació amb el preu del contracte, i que les causes de nul·litat que al·lega el recurrent no són manifestes, ostensibles i evidents *prima facie*, sinó que la seva eventual apreciació requereix una anàlisi de fons de l'assumpte, i en atenció a l'interès públic, no hi ha cap causa que fonamenti la suspensió de la Resolució per la qual s'imposa una penalitat a Gran Hospital Can Misses, SA, per desobeir les ordres de l'Administració en relació amb la col·locació de cartells a l'aparcament de l'Hospital.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Denegar la suspensió de l'execució de la Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears per la qual s'imposa una penalitat a Gran Hospital Can Misses, SA, per desobeir les ordres de l'Administració en relació amb la col·locació de cartells a l'aparcament de l'Hospital, atès que no s'acredita que se'n derivi cap perjudici per a la recurrent i que les causes de nul·litat al·legades no són manifestes, ostensibles ni evidents.

2. Notificar aquest Acord a Gran Hospital Can Misses, SA, i al Servei de Salut de les Illes Balears.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.